

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Népgyűlés.

Kolozsvár város és Kolozs megye közönségének a megyei autonómia hívei elhatározták, hogy e hó 26-án vasárnap, délután 4 órakor népgyűlést tartanak Kolozsváron a városi vigadó nagy termében.

E gyűlés az autonómia mellett tartandó Kolozsvármegye rendkívüli gyűlését fogja követni, mely szombaton tartatik. A gyűlést előkészítő bizottság e város és a megye autonómistáinak megbízásából kimondotta, hogy pártpolitikai és népgyűlésből nem csinál, mert az autonómia fenntartása nem párt kérdés hanem nemzeti ügy.

E határozatánál fogva a helyi lapok után meghívja mind azokat, a kik bármely párthoz tartozzanak is, hívei az önkormányzatnak, hogy alkotmányunk emelegrégibb alkotásának megővése érdekében megjelenésükkel és szavaikkal tiltakozzanak. A felhívást a következőkben adjuk:

A közigazgatás államosítását célzó törvényjavaslat alkotmányunk ezer éves intézményét: az önkormányzatot semmisíti meg s az ezzel összefüggő politikai, társadalmi és polgári jogokat veszélyezteti.

Hazafias kötelessége tehát a nemzetnek, hogy e támadás ellen tiltakozó szavát népgyűléseken is felemelje és képviselőinek erkölcsi támogatására siesen, a törvényjavaslat megbuktatása végett.

E czélból Kolozsvármegye és Kolozsvár város választóit, kik a kitűzött czélt magukévá teszik, felkérjük, hogy Kolozsvárt, 1891. április 26-án vasárnap, délután négy órakor a városi vigadó nagytermében tartandó népgyűlésen részt venni szíveskedjenek.

Kolozsvár, április 18.

Hazafias tisztelettel:

Az intéző bizottság.

Ledöntött bálvány.

A politikai világ figyelme most egyik németországi választó kerületre van irányozva.

Gesztműnde ma a politikai világ közepe.

A gesztműndei választó kerületben a napokban képviselő választás volt. Választandó volt egy képviselő a német birodalmi gyűlésbe.

Négy jelölt futott a pálmáért. Három merőben ismeretlen és jelentéktelen ember. A negyedik: a század egyik leghatalmasabb férfia.

Bismarck, a század legnagyobb politikai lángelméjének kikiáltott szellemóriás volt a negyedik.

Ő is kapta a viszonylag legtöbb szavazatot. De nem kapott eleget s most a két legtöbb szavazatot nyert jelölt között új választás lesz.

Ugy néz ki a dolog, hogy a szűkebb választásnál tényleg az ex-vaskanczellár kapja meg a szótöbbséget, s az urnából győzelmesen az ő neve fog kikerülni.

Bármiként vélekedjék a világ — főleg az a része a melyik politikával foglalkozik — a politikai nagyságokról és arról a hálázetról vagy ragaszkodásról, melylyel a népek a maguk nagyjai iránt viseltetnek — Bismarcknak a gesztműndei választásánál szenvedett erkölcsi veresége arról tanuskodik, hogy a politikai nagyságok feltétlenül bálványok a népek szemében. De ez az imádás csak addig tartanak össze, a míg az a nagyság a hatalmat kezében tartja.

Vilmos császár kiragadta a hatalmat Bismarck kezéből, s most kitűnt, hogy a német nemzet, mely pedig Németország egységét és mai nagyságát egyenesen Bismarcknak köszönheti — mihielyt a hatalom éléről az a megdöntetlennek képzelt politikai bálvány letűnik — a nemzet azonnal elfordítja tőle az arcát, s a mint érdekei követelik kész felcserélni a legnagyobb lángelmét egy közönséges serfőzővel.

A gesztműndei választás élénk világot vet úgy a népek bálvány imádásának színszerűsége, valamint a politikai lángelmék dicsőségének változandóságára.

Bismarck méltán úgy geraltatta magát, mint a század legnagyobb államférfia. A míg a hatalom volt nem a koronás fő, hanem ő igazgatta Európa népeinek sorsát.

Németországot a világ első hatalmasságává tette.

Szava döntő súlylyal birt minden olyan koncertben, ahol országok sorsa forgott kockán.

Ő volt az a politikai bálvány, mely körül a koronás fő is forognak.

Es tetszett az isteni gondviselésnek úgy rendezni be Németország sorsát, hogy az öreg Vilmos koronája az ifjú Vilmos kezére került.

Ez az ifjú uralkodó nem tűrt meg bálványt maga felett s a század leghatalmasabb államférfiát egyszerűen haza küldte Friedrichruhba — pityókát kapálni.

A század politikai napja leáldozott. A bálvány imádás helyét felváltotta a népkögy elfordulása.

A legnagyobb államférfi egyszerű német választópolgárrá zsugorodott össze, a kinek régi nagyságából még annyi sem maradt meg, hogy a választási urna előtt külön legénynek bizonyítsa magát egy vidéki serfőzőnél.

Hát ebben a sorsváltozásban csakugyan nem nagy öröme telhetik a század legnagyobb emberének.

Es ebben van valami mélyseges tragikum Bismarckra, s általában a politikai nagyságokra, de másfelől van valami komikum is századunk bálványimádó népeinek csodálatos színváltozásaira nézve.

A népek addig imádják a nagyságokat a míg a hatalom vaskarmaival tartja össze őket. De ez az imádás csak kétszínűség, a mely mihielyt a vasmakrok kitégöl az első részen ledönti a bálványokat, s azok fölé a maga szabadság vágyát emeli.

Bismarck példája tanulság lehet mindazon hatalmasoknak, a kik azt hiszik, hogy a népek szeretetének állandóságát bírják, ha sikerül magukat általuk bálványoztatni.

Bismarck nagyságát csak hatalma adta meg, de nem a népszerűség és ragaszkodás. Bálvány volt a hatalom erejénél, de nem a népszerűségét fogva.

Es ma oda jutott, hogy nem tud kiküldülni a néptől anynyi votumot, hogy bejuthasson a parlamentbe, a melynek pedig csak pár év előtt még ő diktált a hatalom parancs szavával.

Igy válik az olyan nagyságból — közönséges halandó, a mely nagyság a hatalom erőszakosságai és nem a népkarat és a közszabadsági jogok tisztelén épült fel.

Bismarck példáján okulhatnak a népek, és a hatalomra éhes becsvágyók is.

Országos regale-értekeztet. A volt regale-tulajdonosok körében, a kik az italmérségi jog megváltásakor bármily ok miatt visszautasították igényeikkel, országos mozgalom indult meg abból a czélból, hogy

testületi fellépés által a pénzügyminiszter részéről kilátásba helyezett pótló megváltási eljárásnál érdekeiket hatályosabban juttassák érvényre. E czélból április végén ország értekeztet lesz a fővárosban, mely elé egy a miniszternek átnyújtandó memorandumot fognak terjeszteni. Az érdekeltek köréből már igen sokan jelentkeztek s a további bejelentéseket Fejér Márton ügyvédhez kell intézni.

Politikai hir.

Fúzió? Budapestről vett értesítés szerint a képviselő házban a csütörtöki ülés folyama alatt az a hir terjedt el, hogy udvari körökkel összeköttetésben álló egyének állítása szerint a fúzió már kész s gr. Apponyi Albert rövid időre a belügyi tárczát venné át, hogy aztán a miniszterelnöki széket foglalja el, míg gr. Szapáry Gyula a miniszterelnöki székből gr. Kálnoky helyébe közös külügyminiszternek hivatnék meg. A hir homolyságát némileg lerontja az a körülmény, hogy ugyane forrás szerint Szilágyi Dezső — a kabinetből kilépve — a ház elnökének volna kiszemelve. (Természetes, hogy mind eme hírekből igen sokat kétkedve fogadhattak még a hiszékenyek is, de általában jellemző a politikai helyzetre, hogy ilyen kombinációk egyáltalán felmerülhetnek.)

A szófiai minisztergyilkosság.

A bolgár gyilkosságra vonatkozólag egy, Stambulov miniszterelnökkel és a többi irányadó személyiségekkel gyakran érintkezni szokott egyéniség a következőket jelenti:

Négyen voltak a gyilkosok, ketten Konstantinápolyból, ketten Szerbiából jöttek Szófiába. A két előbbi hozta magával a szükséges pénzt és fegyvereket. A másik kettő az a küldetessel jött, hogy Szerbiában tartózkodó társaik minden intézkedést megtettek a szökés megkönnyítésére.

A bolgár kormány kezében kétségtelen bizonyítékok vannak, hogy a revolvér, melylyel Belosort meggyilkolták, Odesszából küldték Konstantinápolyba és itt vették azt át a gyilkosok. Az is be van bizonyítva, hogy a gyilkosok a merénylet előtt néhány napig Szófiában időztek és az utcáin is áldogáltak és a gyilkosság végrehajtása után az Alpinski-uton át Szófia nyugati részén keresztül Szerbia felé megszöktek.

Mind a négy gyilkos március 29-én érkezett Piroba, a hol az esti 8 órakor oda érkezett személyvonatra szálltak fel, mely Belgrádba vitte őket. Dacára, hogy sötét volt az éj, mégis feltűntek az utasoknak és a vasúti személyzetnek. Nem volt szabályosan láttamozott utlevélük sem.

Hárman török, egyik bolgár utlevéllel volt ellátva, az előbbi gyilkosoknak a nevei:

A magyar újságok ugyan már mindjöl megdolgolták.

De azért mi sem maradhatunk el, mert nekünk is ép oly jogunk van hozzá, hogy a Jókai Király-himnuszhoz — kiténtetve már politikai tendenciájának szegénytelenségét — más oldalról is hozzá ne szóljunk.

Mi úgy képzelünk egy Királyhimnuszt, hogy azt a nép is megértse — szövegében is. Es ehhez a megértéshez szükséges hogy azt a mi a himnuszban van, tehát gondolatait, eszméit, mondatait a nép eszejárása szerint alkossuk össze. Mert különben nem tudja érezni is a nép a Királyhimnuszt.

Hiszen mit ér a dal, melyben a népnek csak „ajka kiált” a „Nemzetek atyjá”-hoz, s nem szívéből lelkesül a nép a királyért?

S Jókai himnuszában maga a nyelvezet is — erőltetett, mert grammatikai és politikai hibákban is bővelkedik.

Pl. a második strofa első sorában kiadja a királynak az áldást, a hatalmat, boldog békét, harczban diadalmat?

S az a felkiáltás, hogy: Im hozzád kiált a népek ajka” miféle trópus? A népnek ajka hozzá kiált a nemzetek atyjához! S ezt éneklé a magyar ember? Nem többet mondhatnánk-e így; Magyarok istene! Hozzád kiált a nép.

S jaj nekünk, ha csak hírét áldhatjuk kirányunknak. Áldjuk a nevét, ne a hírét mint az Istennek szent „névé”-t.

S micsoda érzés nélkül való kifejezés az, hogy: Isten tartsd meg az országunk királyát. Az ország itt geográfiai fogalom.

Setros Tódor Kastoriából, Kutmanov Risto Ochrid közéből és Dimitrov Risto. A két előbbi macedóniai, a negyediknek Klimentie Meckov vagy Angelov a neve. A négy gyilkos márc. 30-án reggel érkezett Belgrádba, a hol a francia követség Duna nevű dragománjával beszélgettek.

Vajjon Belgrádból közösen mentek-e át Zimonyba, vagy hogy elváltak-e Belgrádban, vagy gőzzel Orsovába utaztak, vagy Zimonyból Budapesten keresztül iparkodtak elérni az orosz határt és meddig jutottak, bár nem ismeretlen a bolgár rendőrség előtt, de titokban tartja.

A merénylet után tudvalevőleg a rendőrség számos elfogatást eszközölt Szófiában. A vizsgálat számos értékes bizonyító adatot és támpontot szolgáltatott, de azonnal kivilágított, hogy az elfogottak közt a gyilkosok közül egy sincsen. Ezért a határon levő hivatalokat azonnal a szükséges intézkedésekkel ellátta és a szomszéd államokkal is érintkezésbe lépett.

Románia azonnal megtette a kellő intézkedéseket. A magyar kormányt Stambulov maga értesítette a szökés részleteiről és bár az megtett minden lehető, már késő volt, a gyilkosokat a zimonyi parton közgei nem foghatták el.

Az osztrák kormányt is megkeresték, hogy a gyilkosokat esetleg Lembergen áttartukban fogják el. Annyi bizonyos hogy még mind a négyen nem jutottak el odáig. Az utóbbi napokban folyt vizsgálat kiderítette, hogy Angelovnak még Szerbiában kell lennie és pedig vagy a negotini kertletben, vagy Vranja környékén. A bolgár kormány felszólítása folytán néhány nap előtt Roziv bolgár emigránsnak, a ki hírhedt lett ama röpiratavital melyben a fejedelem és Stambulov meggyilkoltatására szólít fel és a ki a merénylet tulajdonképeni rendezőjének tekintenek, lakásán házkutatást tartottak, a mely azonban eredménytelenül maradt s így aszerb kormányának nem volt oka Roziv ellen erősebben fellépni. Nem szenved azonban kétséget, hogy a bolgár emigránsok szökésének útját Szerbiában elősegítették. Pasics a jelenlegi miniszterelnök különben személyes barátja és tisztelője Stambulovnak és ezért mai saját kabinetjében is sok kellemetlensége volt.

Mióta ő áll a szerb kormány élén, hasonló üzemek Stambulov személye ellen soha sem történhetek volna. Ugyane forrás szerint Stambulov udvarában két fő felkántározva áll hogy Stambulov azonnal áruhában menekülhessen Szófiából.

A magyar nyelv.

A kereskedelmi miniszter a következő érdekes leíratot intézte a pozsonyi kereskedelmi kamarához:

„Gróf Pálffy Móricz, mint a szomolányi vegyészeti gyár tulajdonosa által az ipari alkalmazottak balesetek elleni biztosításáról szóló törvényjavaslat tárgyában tett és hozam beküldött észrevételeket a kamarának esetleges használat végett azzal a megjegyzéssel küldöm le, hogy ez alkalommal megfigyelt tapasztaltatam, miszerint a kamará-

Tehát aligha való himnuszba, különösen a magyar jelző nélkül. Helyette azért hazát, vagy ha az sok lett volna; nemzetet kellett volna huználni. Az országokért csak a diplomaták szoktak lelkesülni. A nép nem országát, hanem hazáját szokta szeretni.

S csodálatos, hogy a mi monarchikus érzelmeinket sérti a Jókai himnuszban? Nekünk csak a magyar király, a mi királyunk kell, ezt éltejtük, csak azért lelkesültünk. A Jókai nótájában pedig se a magyar, se a mi királyunkról egy szó sincs.

S a mi füllünknek az a honszerelm se tetszik. Az a „hon” a Jókai „Hon”-jával kiavult a magyar nyelvből, mint főnevet már nem használjuk, csak a rosz honvágy szóban. De különösen szokatlanul hangzik a szerelmmel való párosodásban. Tudjuk ugyan, hogy Jókai a honszerelmet azért használja, hogy a mi hazaszeretetünket még idealisabban fejezze ki. De ismételtük, hogy a himnuszt a népek is meg kell érteni. A magyar népek pedig se honja, se szerelme nincs, csak hazája és „szeretet”-e.

„A királynak adj áldást, hatalmat” stb. A ki, mint szerényselem is, tanulmányt foglalkozott a Jókai nyelvezetével, a himnuszhoz ezt a kifejezést is csudálatra méltónak tartjuk. Mert Jókai tudja legjobban, hogy a magyarok Istene nem adni szokott valakinek áldást, hanem meg szokott áldani valakit, vagy áldást ad valakire.

A „büszke” szó benne van ugyan a Jókai himnuszban, de csak a szikla, a róma, tenger büszkének benne, a magyar ember büszkeségéről szó sincs. Mert még azt is, hogy a

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA”.

1891. Április 18

Király-himnusz.

— Kritika féle. —

A lapok közölték Jókai Király himnusz-át.

Ismeri azt már minden hírlapolvasó. A pályázatot már ki írták a Jókai szövegének megzenésítésére.

Sajnos, a magyarok maig sincs Király-himnusz, melyet politikai vagy nemzeti ünnepélyek alkalmával használnánk. Ha köztünk jön néha-néha a magyar király, mindig azzal a himnusszal fogadjuk melyet „Gottterhalte”-nak nevez a magyar ember.

S hogy milyen jelentősége van ennek a dalnak a magyar ember előtt, szomorú recriminációk nélkül nem mondhatnánk el. Az ilyesmikhez pedig ennélkül is sokszor van alkalmunk.

Csak egy szerencsénk, volt még eddig a Gottterhaltéval. Az t. i. hogy legalább mindig a közhadsereg katonabandáival fuvatjuk el, Szent István birodalmában is.

Lám milyen érdemes ember ez a Fejervár!

Mert a honvédségnél bizonyosan azért nem szervezte még a katonamuzsikát, hogy az a honvéd-banda esetleg ne legyen kénytelen a Gottterhaltéval tisztelegni a legelső magyar katonának.

De hát lesz magyar királyhimnuszunk! És az is azzal fog kezdődni, hogy Gottterhalte,

azaz Jókai szerint: Isten tartsd meg... (A gyengébbek kedvéért megjegyeztük, hogy a két szöveg közt csak az a különbség, hogy a magyar ember per te, az osztrák pedig per harmadik személy kéri a jó Istent, hogy tartsa meg a felséget.)

Szegény magyarok Istene. De meg is feledkeztünk mi te rólad.

Árpád apánk hazájának felette most hunyja le szemét az ezredik esztendő és megszólal egy magyar költő, hazafias dalt zengedez lantján, hogy dicsőítse a magyar királyt.

Nem birt lelkesedésével a nagy költő, ihlete elragadta, irt Királyhimnuszt, hogy lelkesítse vele a nemzetet dalt szerzett a magyar népnek, mely lelkesítse békében — háboruban — és ebben a dalban a magyarok koszosus költőjének dalában.

Hunnia nyög letiporva.

Mert tudja-e Jókai, hogy abból a Királyhimnuszból kimaradt a magyarok Istene, kimaradt a magyar haza, a magyar nép és a magyar király?

Talán észre se vette, hogy kifelejtett egyetmást abból a nótából?

Hja! Igy szokták és úgy látszik, úgy szokják a hivatalos Királyhimnusztokat feltalálni s mert épen Jókai is úgy találta jónak a magyar Királyhimnuszt megcsinálni, hogy abból kihagyott egyet-mást, s minek szerintünk bele kellett volna szorulni legalább; ne vegye rosz néven tőlünk a hazának első poétája, ha, elmékedünk egy kisé az ő Gottterhaltéján és borongos érzelmek hatják át a mi magyar keblünket.

nak véleményezést végezt kiadott törvényjavaslatokat a nevezett gyártólajdonossal német nyelvre fordítva közölte. — Figyelmeztetést tehát a kamarát, hogy hasonló esetekben tekintse kötelezőnek az állam hivatalos nyelvének érvényesítését s csakis, ha a kihallgatandó szakértőknél a hivatalos nyelvnek kellő ismeretét fel nem tekintheti, mellesleg esetleg más nyelvi fordításokat.

E leirat folytán a pozsonyi kamara felterjesztést intézett a miniszterhez, melyben előadja, hogy a kérdéses gyárnál a magyar nyelvet nem értik, holott ilyen esetekben mindig a szűkeket kell szem előtt tartania.

A felterjesztés fejtegetéseiben oda konkludál, hogy „azon meggyőződésünknek adunk egész tisztelettel kifejezést, miszerint a jelenleg felforgó esetben, midőn a 89. §-ból álló törvényjavaslat német nyelvre való fordításának fáradságos munkáját magunkra vállaltuk, talán nem megrovást, hanem annak elismerését kellünk kiérdemelnünk.”

Gyilkosság és öngyilkosság.

Megrendítő gyilkosság és öngyilkosság történt tegnap reggel Vácztól, mint levelezőnk táviratilag jelenti. Az eset az egész várost kínos izgalomban ejtette, s általános megbotránkoztatást fog kelteni mindentűt a hovácsak a hír eljut.

A gyilkossági kísérlet és az öngyilkosság a székesegyházban történt, ami az esetet csak szenzációsabbá teszi. Kanda István apátkanonokra, aki épen reggeli miséjét végzi, két lépésnyi távolságról Csermák Antal váci csizmadia főfogópisztolyal háromszor rálőtt, a negyedik lövést a minisztrális gyermek kire irányozta, az ötödik és hatodik golyóval pedig saját életét oltotta ki. A minisztrálisoknak saját lövés nem talált, ellenben a kanonokra lőtt mind a három golyó hátulról Kanada fejébe hatolt, a ki természetesen azonnal összerogyott. A székesegyház többi oltáránál azonnal félbehagyták az istentiszteleteket s a földön eszméletlenül fekvő kanonok segítségére siettek.

A hívekkel együtt, akik a reggeli istentiszteleten jelen voltak. A golyók közül egy látszik, egyik sem tört át a koponyacsontot s ha ez valóban bizonyul, remélhetőleg Kanda főfogógyógyulást. Nincs azonban kizárva, hogy valamelyik golyó a nemesebb részekig hatolt s abban az esetben az előrehaladott kor az agyszélhűdésnek alig állhat ellent; komplikálja Kanda állapotát a tetemes vérvesztés is.

A borzasztó eset megtörténte után azonnal értesítették Gajary Géza polgármestert, aki a katasztrófa színhelyére tette meg a szükséges intézkedéseket s egyúttal értesítette a bíróságot is, amely a maga részéről hasonlóképpen megtette a szükséges lépéseket.

A gyilkos merénylet a legközelebb feltevést keltette Vácztól. Alig történt meg, a lakosság tömegestől tödült a megszentelt terület szűkegyháza, a honnan azonban Kanda akkor már fölvitték lakására s Csermák holttestét is eltávolították.

A lakosság azóta egész tömegben csoportosul Kanda lakása előtt és állapotáról aggódva várja a híreket, mert a kanonok városszerző nagy népszerűségnek örvendett. Humanus, jótékony embernek ismerte mindenki s e nemes tulajdonai hozták rá ezt a szerencsétlenséget is. Csermák régóta pörökedik feleségével a töle minden áron el akart válni.

Kanda többször is közbevetette magát s azon volt mindig, hogy az összeférhetetlen házastársakat kibékítse. Csak legutóbb is 400 frtos váltót girált Csermáknak, meg akartván neki adni az anyagi lehetőséget ahhoz, hogy folytassa elhanyagolt mesterségét. Csermák a

váltót értékesítette és ebből a száz forintból vette a forgó pisztolyt is, amellyel aztán jótévedő és saját maga ellen fordult. Kanda a vizsályos házasság miatt Csermákot okolta s ez már nem egyszer fenyegetőzött azzal, hogy Kanda a templomban, az oltár előtt fogja lelőni. Most aztán fenyegetését bevalította, Kanda fejéből az egyik golyót már kivették, a másik két golyó eltávolításán most fáradoznak. Az orvosok remélik, hogy ha különösebb komplikáció nem fordul elő s ha a golyók a koponyacsonton nem hatoltak át — megmenthető lesz.

A székesegyházat természetesen, mivel a merénylet s az öngyilkosság megszentelt terület, azonnal bezárták s addig nem is fognak benne istentiszteletet tartani, amíg újból föl nem szentelik.

A nyári színházban.

Egy kiasott teatrumban, melyet közvetlen előadás után a föld nyelt el, sem éreztem volna magam különösebben, mint a nyári színházban. Minden ott van a maga helyén, a hogy hagyják, több mint fél évtized előtt, midőn az utolsó előadás után a muzsák onnan hosszabb időre kiköltöztek.

A pénztár fölkeében gombostűvel még oda van tűzve az utolsó előadás helyeinek. Szorgalmas kaszár-pók finom hálót szőtt fölbe, melyet az évek ocska pora szítat be.

A páholyokhoz vezető kopott szakadozott szőnyegek még ott fekszenek. Szinlap és bonbons papír foszlányok hevernek a páholy rekeszekben.

A néző tér is úgy néz ki, mint régen. Minden pad, ülőhely azon a helyen van, a hol az utolsó előadások után rajta. Az ülő-sok párnázást itt-ott penész, mindentűt üjni porréteg fedi, a melyből egy német professor ki tudná kalkulálni (századrész milliméterekkel megmérve a porréteget) hogy hány év volt szükséges ahhoz, hogy ennyi por lerakódjék.

A padló és a garádások a hol az eső a tetőről becspegett, megkorhadtak s tarka moha és penész virágozik rajtuk, mint egészen új természetes festés.

A zenekar kotta tartói állva, dölve, azonképen vannak, a mint mellőltek, vagy azokat félre tolva sebtében szokásuk szerint a bandisták eltávoztak.

A festett színpadi nyárfa egymásra dölve várják a „jobb kort, mely után” ismét betöltetik mint az élő fák helyetteseit egy-egy előadásra.

Félig ép, félig szakadozottan csüngenek alá a zsinor padláról a függönyök.

A díszletek egymásra vannak halmozva, a mint szokás egy-egy látványos darab alkalmával, a midőn sok idő nincsen a hurczkodásra. Egyik ültöző bejárata is el van fedve velük.

A másik ültöző falain a tréfás feliratok, karrikaturák emlékeztetnek a régi jó világra. Egy torzkép égnek meredő hajszálakkal erőlteti a szűflét, hogy a szájába rajzolt 2 kros csutkákból élvezetet szívjon. Ez a kép a régi M. bácsira emlékeztet. Fölbe tréfás bolondságok vannak pingálva.

Az ablakot be verte a jégeső. Annó — nem lehet tudni, mikor. A törés okozta apró nyílásokon kísértetiesen dudol a szél.

A nézőteret és a színpadot szűkre ho-

mály fedi. Csak nagyon gyéren szűrődik a világosság a homlokzat festett ablakablakain át.

Ez a homály tápot nyújt az emlékezetnek s meglepetti a színen a régi alakokat. Gabányit, Vidort, Krecsányi Saroltát s még többeket azok közül, a kik fel, vagy le, eltávoztak s a kik itt derült, vidám perceknek szereztek.

Különb inog az egész színpad. Akarva, nem akarva, most még könnyen juthatna a sülyesztőbe, a ki merészen mozdog. A színpad alapzata ugyanis el van korhadva. Még néhány év kellett volna összeomlik az épület, mint egy kártyavár, melyre rá fúnak.

Fedélzetén, alján „faragunk az ácsok.” Renoválás alá jött a muzsák szellőse hajléka. Benn asztalosok és egyéb mesteremberek se-renykednek, hogy eltüntessék az avulás nyomait a nyári színházból, melybe a muzsák festett világukkal a jövő hónapban ünnepélyesen beköltöznek.

Sz-ó.

A királyi tábla helyisége.

A báró Jósika Lajos főtéri palotája teljesen át van alakítva s nagy részben már be is van hutorozva a kir. tábla befogadására. A tábla a mint már tegnap említettük, közelebből elhelyezkedik és megkezdte működését e két emeleten ültetve.

A tulajdonos bárónak 32 ezer frtba került az átalakítás költsége. 6900 frt házbért kap érte évenként és 10 évre szóló szerződés lett köte.

Pompásan, tervszerűleg s a praktikus élet igényeinek megfelelően vannak a lakrészek beosztva az elnökség, bírák, ügyészség és a segédhivatalok elhelyezésére. A beosztás a helyi kir. törvényszék elnöke: Péterfi Domokos gondosságát s mindenre kiterjedő, körültekintő figyelmét árulják el.

A hatalmas épület négyszögben épült az előreszen két emelettel. E négyszög tágas udvart vesz körül.

A földszint balszárnyán az iroda igazgató, iktatói iroda, kiadó hivatal van elhelyezve. A levéltár helyisége vasrácsok és vastáblákkal ellátott ablakokkal van ellátva. A közép lépcsőn túl következnek a bírák terme, s a könyvtára részére szükséges szoba. A főbejárattal szemben levő emeleti rész az ügyész helyisége.

Innen a folyosón jobbra kanyarodva a 6. 5. 4. 3. bírák hivatalos helyegek vannak, mindenik előszobával ellátva.

A tanács-elnöki szoba elől van. Butorzata olaj zöld színd. Az elnök irodájának két ablaka a főteret néz s a Wurscher czukrástól fölött van. E mellett van a nagy ülésterem.

A II. emelet előreszékének egyik nagy termében még meghagyott a régi, patriarkális világra emlékeztető kandalló. Ott van a tanács-elnöki szoba, két ülésterem, visszavonulási szoba. Innen a jobb szárnyon a titkári hivatalos helyiségek s az 1. 2.-vel jelölt helyiségek ismét tábla bírák irodái.

A padozat többnyire mindenütt fényezett az elnöki iroda parkettéze van. Az ablakok és ajtók díofa színre vannak fényezve ugyanezt a színt kapják az íróasztalok szekrények és más butorok.

Az átalakítási és berendezési munka csinnal, gonddal és eleganciával van kereszttel víve, a mi a két főintéző: Debreczeni Balázs városi főmérnök és Gyárfás Benedek jószágigazgató figyelmének és gondosságának az érdeme.

A berendezéshez mind helyi jóhírt cözgek raktárait vették igénybe. Bakk Lajos a

fabutorokat Szőlősy és Csernyánszky czég a kárpitos butorokat szállítja. A lámpákat a Frankis czégtől szereztek be; az órák és villanyos jelző felszereléseket pedig Dunky és társa órák és mechanikai üzlete rendezi be. A segéd hivatalokból az elnöki irodába hat gombra összpontosulnak a villanyos jelzők huzaljai, mint megannyi gyepő száraz egy királyi fogat kormányzásához.

K.

Városi közgyűlés.

Kolozsvárt, 1891. Április 18.

A tegnap kora délutáni napugár a városatyákat is mozgásba hozta. Csak hogy lép-keket nem a város közgyűlési terme felirányozták, hanem egyebtől. A szabadba, s üzletük vagy foglalkozásuk után. A teremben nagyon-nagyon kevés számban voltak. Voltak azonban teljes számban városi tisztviselők, kik nagy többségben biztosították a hol kellett az előírás szerinti szavazatokat.

A gyűlést Beldi Ákos gróf Kolozsmegye és Kolozsvár város főispánja vezette.

Legelőször is Albach Géza áll föl s roppant tiszteletteljes hangon nyilatkozik a tisztelt közgyűlés nagybecsűltagjai előtt Benel Ferencz multkori interpellációjára.

Elmondja, hogy a választások érdekében értekezleteket tartottak, a melyen részt vett ő is. O volt az, aki szűkült a kor-tes lapokat meg a rendeleti czédulákat. Tagadja azonban azt, hogy ezek alá lettek volna írva. Tette ezt nem mint polgármester, hanem mint választópolgár szíveségből. Kéri is a választópolgár megkülönböztetni a polgármestertől. Költséget, különben is e buzgó-sággal ugymond, nem okozott a városnak; a hivatalnokok és szolgák ezt egy bajjal, egy munkával s így egy költséggel teljesítették az igazoló jegyek és választási névsor kiállítása és szétthordásával, a mi három napig foglalkoztatta az irodát és személyzetet. Kéri választást tudomásul venni.

Benel Ferencz mielőtt a polgármester válasza felett érdemileg nyilatkoznék, mely sajnálatát fejezi ki a felett, hogy a polgármester noha pedig az ő saját ténykedéséről van szó s így arról, amikor interpellálva lett, azonnal szánót adhatott volna, ezt akkor még sem tette, nem bírt elég erkölcsi bátorsággal ahhoz, hogy azonnal válaszoljon, hanem hetekre terjedő gondolkodási időt vett igénybe, ami már második esetben történik a polgármester részéről; elismeri szót, hogy a polgármesterek ehhez joga volt, amde elvárta volna, hogy e jogot, midőn éppen a saját tényéről van szó, ne vegye igénybe, s ha még is tette, úgy azt várná el, hogy a polgármester ne csak azon szakaszait a szabályrendeletnek tartsa szem előtt, a melyekkel a maga gyengeségét fedezhetné kimentetni véli, hanem azokat is, a melyek kötelezők és reá nézve is kötelezők és a mely kötelezettségtől őt még az általa hangoztatott megkülönböztetés sem menti fel; szót is megkülönböztetési kívánja a polgármestert a választópolgártól s éppen ebből kiindulva újabb sajnálatát nyilvánítja, mert Kolozsvár város polgármestere nem rendelkezik annyi lelkiismereti szabadsággal, hogy az igazat vallja, mert bölcsen és kegyesen elferdítette a szabályrendelet 268 §-át, mely pedig a rendőröknek közszolgálaton kívüli alkalmazását tiltja és elferdítette a választók névjegyzéke közlésének megtagadását; kijelenti, hogy a polgármester választópolgári minőségben még kevésbé volt jogosítva a közrendőrköt felhasználni s most azok szíveségre appellál; hát ugyan melyikük merete volna e szíveséget (!) megtagadni? végül, hogy közhivatalnoki minőségében sem avatkozhatott a választásba, s a felfogása a helyességét igazolja az „államosítási törvényjavaslat”

éppen most folyó előkészítő tárgyalásában felhozott és el is fogadott elvi megállapodás; — mindezek után nem veszi tudásul a polgármester választást, hanem kéri annak tárgyalásra kitűztetését.

Albach Géza ismét kijelenti, hogy eljárásában semmiféle polgármesteri intézkedés nem foglaltatik. A választóközönség megvárja a hatóságtól, hogy az érdemes férfiakat neki kijelölje a választás céljaira. Ebből a szempontból csináltatta ő, mint választó polgár a kor-tes listákat meg a rendeleti czédulákat, kéri felvilágosításait tudomásul venni.

A közgyűlés a polgármester választást helyesléssel tudomásul vette — egyhangulag.

E bevezetés után a tárgysorozat következett. Belügyminiszteri leiratok olvastattak fel több dologról. Nevezetesen: az állatvásártéri díjszabályzat jóváhagyott és az május 1-én életbe lép. A posta- és távirada palota építése felveendő 200.000 frtos kölcsön szerződése törlesztési tervet elfogadtatik. Tudomásul vétetett az a leirat is, a melynek értelmében 8000 frtot fizet házbér fejében évente a kereskedelmi miniszter a palotáért.

Ezután a tanácsi javaslatok következtek.

A posta- és távirada palota építési vállalatának biztosítására tanács előadja, hogy a Reményik czég által épített beszerzei kasszánya menyezet beomlásra a czég Besztercze város tanácsa és az ottani építészeti hivatal bizonyítványával igazolja, hogy e szerencsétlenség nem a saját hibájából keletkezett, hanem keletkezett abból, hogy a gerendák, melyeket fel kellett használni, nem voltak megfelelők. Rosz minőségűek voltak.

Kéri a tanács a palota építéséhez ellenőrző bizottság alakítását és műszaki vezető kiküldetését.

A közgyűlés az ellenőrző bizottságot megalakítja. Pákey Lajos főmérnököt a műszaki vezetésre tiszt. díj mellett felkéri. Somoly külön véleményét jelent be.

A technológiai ipar muzeumnak eddig kijárt 200 forint segély ez évre is megszá- vattatik.

Felolvasottat ezután a szabályrendeleti javaslat a városi mérnöki hivatal szervezése tárgyában. — A közg. bizottság jelentését megtette a mult év második feléről.

Az árvák pénzének elhelyezésére nézve a tanács 5 pénzintézetet javasolt; és pedig ajánlotta: a hitelbankot, az egyesült erdélyi takarékpénztárt, a kisegítő takarékpénztárt, a kolozsvári takarékpénztárt, az iparosok hitelszövetkezetét. Ez a tárgy már a multkor is szöngyegen volt, azonban érdekelt férfiak voltak jelen, e miatt félre tetetett. A mostani alkalommal a városatyák már előre párologni kezdtek, mire a szavazás következett, felényire apadt le a számuk. Benel javasolta, hogy az 5 intézet egyenkint bocsátassák szavazás alá.

A közgyűlés mind a mellett mind az 5-öt egy szavazással bocsátotta. A többség elfogadta tehát mind az ötöt azzal a kikötéssel, hogy nem három, hanem csak egy-egy évre helyezhető el kellő óvatosság mellett az árvák pénze az intézeteknél.

Özv. Minorich Károlynának a „gyűlés 580 frt. nyugdíj szavazott meg.

Rischányi kertületi kapitánynak további 3 havi szabadságot engedélyezett.

Azután a főszámvévo jelentési vétetek tudomásul.

Kérések intéztettek el s végül: Kihirdették dr. Scheitz Vilmos, dr. Rozenthal Albert és dr. Tamásy István orvostudori oklevelét.

A „kakasülő”.

A színházi galleria népe egy idő óta alkotmányos jogokat kezd gyakorolni. Többé nem elégszik meg a passiv néző szerepével, de

— Te! kálltja az anyja. — Az igaz, mi az amit te nem tudnál megtenni ha hozzá fognál? De az egészen más! Te másféle ember vagy!

— Igen, az én olajom arisztokratikus olaj lenne; mondja Bryán mosolyogva.

— Jól van édesem — válaszolja az anyja — ám neved rajta ha neked úgy tetszik! de azon tény felett nem tudsz nevetni, hogy annak a leánynak barátnője — majd nem testvére. Eltűdod-e őket képzelni együtt élve mind a mint a te szegény öreg hű nagyatyádnak hizelegtek s az újjak körül forgatták? És ő — ez a kis különös teremtes — ide jön az ő olajoz pénzével, letelepszik csendesen mellénk azzal a feltett szándékkal, hogy a második fiammal házasságra lép.

— Meglásd Bryán, már csak az következik, hogy Holt Mari is jöjjön ide, a szomszédasságban fogadjon ki egy házat, a szomszédasságot nyerve meg, és téged is meg fog nyerni; és te is elveszed és úgy lesz a hogy ő akarja, az ővé lesz a pénz és ő lady Ffolliott lesz, elveszi tőlem az én Bryánomat és mindent; és akkor vége lesz az életnek — egészen vége!

Ffolliottné lázas izgatottságba hozta magát; de a fia megfogta egyik kezét s gyöngéden megöskölte.

— Édesem hát annyira nem szereti ezt a leányt?

— Bryán én nem érzek iránta ellen-szenvet; sőt inkább tetszik és kész vagyok igazságot szolgálni neki; de —

— Nem anyáskám az nem áll — mondja a fia nyugodtan — ott hol családi búzkeségről van a szó ott nem igazságos sem Harvest Gloryhoz sem Holt Marihoz.

(Folytatás köv.)

király „Karja, lelke, győzze le a viszályt” úgy kívánja Jókai, hogy: „győzzön a viszályon.” 48-ban bizonyosan Jókai is legyőzte volna a viszályt, 91-ben azonban elég, ha győzünk is a viszályon.

Végül, ki hallott már olyat magyar embertől, hogy a „Nemzet atyjá”-hoz folyamodott volna, mikor saját királyáért imádkozik? Mi csunya cosmopolitismus rejlik abban a kifejezésben!

A magyar ember az ő Istenéhez, vagy a magyarok Istenéhez szokott fohászolni, nem pedig a nemzetek atyjához, mert olyat se vallásában, se hazaszeretében nem ismer.

T M I

Az a leány.

Angolból fordította: Arica

IX.

(Folytatás.)

(51)

— Dik, édesem mondd gyöngéden megvallo, hogy megleptél de nem fájdalmasan és most leszel szíves egy kevés időre magamra hagyni? Te tudhatod, hogy boldogságod meny-nyire óhajtom.

Glory holdoggá fog engemet tenni válaszolja Dik s mosolygva néz az anyjára.

S többet nem válaszolnak e tárgyól.

A mi Bryánt illeti, az ő lelkiismerete bűnös, s csak az a meggyőzése van a testvére-éhez „Vajjon mennyi ideig fog-e tartani”? E tárgyól senki sem mond semmit, miből azt következtetik, hogy mélyen gondolkozik e tárgyól.

Kevés idő múlva Ffolliottné elhatározza hogy mit fog tenni — s a fiatalabbik fia választottjához a következő levelet írja;

„Édes Harvest kisasszony! Rikárd fiam azt mondja hogy kegyedet feleségül kérte és hogy kegyed elfogadta az ő házassági ajánlatát. — Számos évek mulnak el addig még kegyed megtudja érteni, hogy egy anya a gyermeke házasságát, illetőleg minő aggodalmakat érez. És ámbár beleegyezésem egyikőjük részére sem szükséges mitűn mind a kettőjüknek szabadságában ál azt tenni e dologban a mi tetszik — mindazon által, ha kegyed mind az, a kinek Dik leírja és tudja, hogy egy olyan fiatal leányról, a kit soha sem láttam, nem mondhatok vélemény- t.”

Édesem én nem mehetek magához, mert betegségen következtében nem mehetek ki a szobámból — Lesz oly szíves, hogy hozzám jöjjön?

— Édes gyermekem — őszinte bará- títja.

Ffolliott Alice.

A csinnosan írott válasz teljesen kielégíti a Ffolliottné kényes és finom ízlését. Egyszerű és őszinte az, a milyen a leány maga és a Dik anyjának az új szerelmi ügyben ez adja a vigasztalás és megnyugvás első sugarát.

„Édes Madam — írja a leány — én nem tudtam hogy mit kellene tennem, és úgy örülök a levélnek! Természetes hogy kívánságát teljesíteni fogom. De attól félek hogy nem fog megszeretni: de ma délután négy órákor ott leszek.

Őszinte tisztelettel maradjok

Harvest Glory

Négy órákor Glory a Vörös háznál van s oly nyugodt a milyen csak egy világi böl- cességgel bíró vagy nagyon is egyszerű természetű leányka lehet.

Bámulatos önmuralma eleinte megzavarja Ffolliottné, és hidegen fogadja. — Glory csendesen ül azon a széken melyet Stebbing tett neki, s egy consolon levő kitűzött pa-

pagyára néz el a Ffolliottné feje felett, — Hirtelen — midőn az öreg Lady azon tű- nődik ha vajjon Glory buta-e, vagy dacos. teljesen közönyös vagy csak nevetelen a fi- tal leány arcát bíbor szín borítja el, szem- ei könnyekkel telnek meg melyek ragyog- nak ugyan de nem hullanak le, s ajkai re- megnek.

Nagyon jól látom — mondja sietve és izgatottsággal — hogy ellenem van és nem szeret!

— Csitt édesem! — Ffolliottné önkény- telentül mosolygva a kedves bánatos arcra. Tudja e hogy miért kívántam oly külön- sön magával beszélni?

Igen; hogy lássa ha vajjon szeret-e válaszolja Glory.

— Igaz de nem csak ezért akartam látni.

Meg akarom mondani hogy milyenféle. Édesem, azt gondolja hogy ősméri a fiamat?

En azt gondolom hogy igen. Miért ne ősmerném?

— Én nem tudom. Édesem jöjjön kö- zelebb egy kicsit hozzám! Oly sok mondan- i és oly sok kérdeznem valóm van! — Édesem midőn bejött eleinte nem ősmertem magát, de azok a hirtelen jött könnyek hatalmas szöszölő voltak.

Hosszú beszélgetés következik legalább Diknek, a ki könyvtárban jár le s fel s a sa- ját érzelmeinek szokatlan izgatottsága felett csudálkozik — nagyon hosszúnak tetszik.

Végre hivatták; s Bryán, a ki a földszin- ten mogorván bámul ki egy ablakon, nem- sokára együtt látja a jegyeseket a kapu féle- karon fogva távozni; ezt látva Bryán meg- változtatja az állását, hogy minél tovább láthassa őket, sőt az orrát is az üveghez la- pitja. A szerelmes pár szinte mindenik ablak előtt megáll, hogy egymás nyakába borulja-

nak, és Bryán oldalvást nézve két ragyogó arcot lát a mint az ajkák összeforrnak.

— Ej, én nem tudnám az olyan leányt szeretni aki így tenne velem! — dörmögi Bryán magában; s aztán felmegy a lépcsőn.

— Sir Bryán, urmóm azt izeni, hogy szeretni látni ha ideje volna bemenni hozzá mondja Stebbing midőn szembe találko- zik vele.

— Megyek! — válaszolja Bryán kés- séggel, de arcairól nem oszlik el a boru. — Nos anyám? — kérdi midőn az anyja mel- lett meg áll.

— Bryán — kiáltja Ffolliottné izga- tottan — mit gondolsz hogy ki az a leány?

— Tudja a csuda! Talán a Fiji szige- tek királynéja!

— Nem, nem, ez nem tréfa — ez ko- moly dolog. Ő egy árva és tíz esztendőskora óta mindig vele lakott. Képzeld vele lakott!

— Kivel? Kiről beszél anyám?

— Holt Marival — azzal a leánnyal!

— Holt Marival! — Ne mondja!

Sir Bryán csudálkozik és érdeklődik; de de teljességgel nincsen úgy megrémülve a hogy az anyja látni óhajti. S a következő megjegyzését rosz neven veszi.

— Oh, így már nincs semmi baj; az az hogy minden jól van. És nincs ok reá, hogy Dik ne vehesse el.

— Nincs ok reá! — Kik voltak a szü- lei? Olaját árultak — olaját, Bryán — hal- lad — ásvány olaját árultak valahol Ameri- kában! — kiáltja Ffolliottné elkéseredve.

— Nos, az ásvány olaj jobb a növény olajnál — csitítja Bryán. Anyokám, hallgasson reám, — én azt mondom magának, hogy ha én oly szerencsés volnék és valamelyik ker- temnek a fenekében egy kis olaj forrást ta- lálnék, nagyon örülnék rajta, és szívesen árulnám hordó száma sőt fölliterenként sem restelleném a dolgot.

belevatkozik a szinpadí souverenek önkormányzati jogaira és részt kér magának a mindenható művészet babáiról.

Pár nap óta a szokásos tapsot, vagy az alatomos püsségést, nem csak a megengedhető „éljenek” váltják fel, hanem olyan nyilatkozatok, melyek merőben szokatlanok a néző közönség körében.

A magasságban lévő galleria népe Thaliával rendkívül bizalmas lábon kezd állani. A színészek beszédjeire hangos megjegyzések szólnak szerteszét a levegőben. Ha tetszik a magasságnak az a mit a színész mond: egész parlamentaristá modorban hangzik felülről:

— Ugy van, helyes, igaz!
Ha pedig valami olyast beszél, a mi nem nyeri meg a „magas körök” tetszését, — nyomban szólnak:

— Ohó, nem úgy van, kérem kérem!
— Ha fiatal színész jelenik meg a világot jelentő deszkák, felhangzik a tetszés biztos jele:
— Ah, ah! Nagyon csinos, Eljen, — bravo!

— És ha kedvükre való a férfi szereplő, — úgy megjeljenik, becses nevén nevezze, hogy csak egy reng be a színház.

Ezen kívül egymásközt is „sans-gene” foly a társalgás vigan és szabadon, busan és titkosan, hanem azért az alattabbi tők jól hallanak mindent. Gyakran megindul ilyen forma esemcsere:

— Vigyázzon! Rámlépik, Ne nyomjon! Csend! Jaj nő!

Persze ilyenkor a földszint és páholyok hangosan szoktak feldertülni, a mi a karzatnak nagyon tetszik. Hogyne! Hisz az ő „művészete” szülte a homéri kacsajt. És épen ezért is nem hagyunk alább és jó kedvű színpórákai tovább is szorjakk.

Hébe-korba és mókás előadásoknál elcsuszlik a „kakastű” jó kedve is s a publikum alsó része szívesen megkacagja a népköltő hangulatát. Mindazonáltal egy parányi mérséklést kérünk, mert ha gyakran ismétlődik nem csak unalmassá, de kiállhatatlanná is válhatik, a mi arra vezeti a ház direktorát, hogy a karzati szabályokat megszorítsa. (t. p.)

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, április 18.

— **A városi közgyűlésről** a polgármester irodája nem tartja szükségesnek ugylászik értesíteni a közönséget lapunk után. Sem értesítési, sem tárgysorozat nem küldetett be lapunkhoz a tegnapi közgyűlést illetőleg. Az nem csak gondatlanság, hanem a közönséggel szemben tanúsított tapintatlanság is az irodától, mert bár mi képen fogják is fel oda bent a kérdést, a dolog úgy áll; hogy nem a közönség van a polgármesteri hivatalért, hanem a polgármester van a közönségért.

— **Gazdasági fakultás a kolozsvári egyetemen.** Egy igen düvös és életrevaló eszmét pendített meg Vöröss Sándor, a k-monostori gazd. tanintézet érdekes igazgatója a napokban az „erdélyi gaz. egyet.” ülésén, mely — ha megvalósulna — a k-monostori gazdasági tanintézetet az ország legfelsőbb szakoktatási forumává emelné. Arról van szó ugyanis, hogy hozassék javaslatba a kormány előtt a kolozsvári egyetemen egy gazd. fakultás felállítását, hol végzett gazdaszaink a legfelsőbb gazd. szak- és jogi tudományokból nyerjenek képesítést. Ez itt kevesebb kerülne, mint Bpestén vagy Óvárott és sok tekintetben helyesebb is. Adja isten, hogy megvalósuljon e szép terv.

— **E. Kovács Gyula** holnapi felolvasása az „Irodalmi Társaság” jelentéséből kiharadt. „Tavaszi séták a házsongárdban” címmel három költeményét fogja felolvasni.

— **Jutalomjáték.** Váradi Miklós jutalomjátéka iránt mint halljuk a közönség város szerte nagyon érdeklik. Sokan készülnek a színházba holnap este, hogy lássák Váradit, mint huszár káplárt. A jeles nép-színű énekes számára különböző kellemes meglepetéseket is terveznek, a mit Váradi Miklós tényleg meg is érdemel.

— **Hangverseny.** Tegnapi másodsor lépett fel Reményi Ede színházunkban. A tulságosan felcsigázott helyárok miatt a nézőtér nem telt egészen meg. A közönség a művészt megjelése alkalmával rokonszenves, süstű tapokkal fogadta. Az előadott darabok nagy hatást keltettek, osztatlan figyelemmel halgatták a mestert és minden darab után zajosan tapsoltak. Különösen tetszett a magyar dalfűzér, melyben kellemes átmenetben következnek szebbnél szebb népdalaink kitűnő átíratban. A „repülj fecském” után, mely a műsor szerint utolsó darab volt, színni nem akaró taps és ujrásza keletkezett, melynek engedve a mester eljátszta gyönyörű hangokon „szomoru fűzfának lehajlott az ága”. Reményi mellett Bodó Alajos játszott zongorán alapos technikával és sok művészettel. Bodó a lámpák elé hívták s az egyik darabját megújraírta a közönség. Előadás előtt Széchy Ferencz „Bál után” című magán jelenetet adta elő Delly Emma sikerülten.

Előadását azonban párszor zavarta a t. karzat lelkesedése. Az a közönség, mely a fel-emelt helyárok miatt most ott foglalt helyet, annyira a helyzet magaslátán érezte magát, hogy közülök egyik-másik némelykor hangosan gondolkodott és tulságos mérvben adott kifejezést tetszésének.

— **Szerencsétlenség bontás köze.** A Széchenyi-téri házcsopót bontásánál Papp Pável pusztaszent-miklósi napszámos veszélyes sérülést szenvedett. Egy nagy kő a bontás alatt levő falról leesett s a napszámosnak lábszársontját ketté törte. A szerencsétlent a Károli-kórházba szállították. Az ily szerencsétlenséget az idézi elő, hogy a bontási vállalkozó szakértő munkavezetőt nem alkalmaz.

— **Kir. táblai kinevezések.** A budapesti törvényszék bírái közül Jovanovits István a szegedi, br. Szentkereszti Ferencz a kolozsvári kir. tábla bírájává fog kinevezetni. Az ügyvédek sorából a következőket nevezik ki kir. táblai bírákká: Preyer Hugó budapesti ügyvéd Nagyváradra, Márk András (Debrezen) Nagyváradra, Unger Gusztáv (Szatmár) Pécsre, Balágovits J. (Nyitra) Pozsonyba, Kővári Mihály (Kolozsvár) Kolozsvárra és dr. Rohrer Mihály (Szombathely) Győrrre. Táblai elsőki titkárok lesznek: Kanyó Lajos kuriai tanácsjegyző a szegedi táblánál, Geleon Albert törvényszéki bíró Nagyváradon és Küttel Sámuel igazságügyminiszteri fogalmazó a temesvári táblánál.

— **Gazdász-majális.** A k-monostori gazd. akadémia ifjuságának majálisa május hó 26-án lesz a Lövölde fedett helyiségében, melyet ez alkalomra festőien szép és gazdag fényű meg virág díszel vonnak be a bugzó rendezők. A majális vendégei: Vöröss Sándor igazgató és br. Jósika Gábor, az „erdélyi gazd. egyet.” alelnöke. E két név és a cél, melyre, a mulatság rendezve lesz (fele részben a Mátyás szobor alapjává), még egyszer akkora érdekességet kölcsönöz annak, mint régi jó hire. A meghívók már a jövő hét elején szét lesznek küldve.

— **Az athléták deési versenyei** a K. A. K. május 3-án tartandó 60 kmteres országúti kerékpár versenyét és versenygylasát a kolozsvár-deési országúti pályán tűzi ki. Célpont Deés városába lett kijelölve, hol az előkészítő intézkedések kereszttől vitélre a K. A. C. versenybizottsága Krémer Sámuel ügybugzó és fíradhatatlan bizottsági tagját kéri fel. Megemlítjük, hogy a budapesti orsz. versenyekre készülő kolozsvári középiskolai növendékeknek előkészületi célokra a club gyakorló és versenyterét külön órákban készítték átengedte.

— **Három grátiák.** (Szerkesztőségi idyll.) Hármán valának együtt — három pin-czerleány; tömegtelen pohár sör s cigány is egy nehány. Aztán szédültek de hogy — el sem tom mondan — megirtuk ezt a tegnap — de most jön valami. Ma a három grátiák házukba jöttek. — „Elégettél uraim!” — imigy beszéltek. „De hölgyeim” . . . viszonzók . . . „Eh rettegnek? Hogyan? S szemükben a kárhozat villogott zordonán. „Öldödjék hát uraim a nyelvük kereké, — nyelvünkkel harcolunk mi: ez a nő feyvere!” Haborva kezdünk szólni de csak egy pillanat . . . ! Nyakunkba zudul nyomban óriás szóarádat. Védkezünk halálig, de hajh mind hiába. Irtoztatón „lenyelvelt” a három grátia. Aztán kezik kacagva a békére nyújták, — s kecses bókál távoztak a sugár grátiák.

— **Látogatók Kossuth Lajosnál.** Sshreyer Viktor n.-sz.-miklósi ügyvéd, Fanay és Ella leányai, dr. Nyilasy Pál és Jenovay Zoltán olaszországi utjukban e hó elején meglátogatták Turinban Kossuth Lajost, ki igen szívesen fogadta honfiai.

— **Nyelvtanulás fogházban.** A szegedi államfogházban, mint egyik bpesti lap tudósítja írja — az ott időző foglyok között különösen két közeli ismerőstünk is van, a mennyiben a kolozsvári esküdtszék ítélete következtében kerültek börtönbe. — Egyik Popu Traján, a Gazetta munkatársa, a második a hírhedt naszódí pópa. Mindketten keményen tanulják a magyar nyelvet. Mikor a tudósító felkereste a fogházat, Popu Traján épen Mikszáth Kálmán egy vezércikkét fordította Románra, hogy gyakorolja magát a magyar nyelvben, melyből mikor az államfogházba került, egy árva szót sem értett még. Egyéb szórakozása az, hogy hexameteres ódában felelget a Nagyváradról hozza irt dicsőítő himnuszokra, állandóan e címmel: „Mene telkel u farsin.” A mit bizonyára nem köszönnek meg neki váradi kollegái. A másik a beszterce-naszódí oláh pópa, órákig eláll cellájá közepén s onnan prédikál messze maradt híveihez magyar nyelven a magyar haza szeretetéről. Mindketten halásak lehetnek az esküdtszék iránt, legalább alkalmuk van nyelvismerteiknek ingyen való gyarapítására.

— **Orth János tragoediáját** szenzációs regény anyagává tette egyik budapesti német néplap s azzal tetézte a frivol-volságot, hogy Salzbugból kelezett levelet

küldt, mely azt állította, hogy Orth János életben van s csak néhány hónappal ezelőtt irt levelet anyjának, a toscanai nagyhercegnőnek. Bécsi lapokba is átszűrmozott az a hír s most meggyőztetve azt hozzátették, hogy ellenkezőleg, most már az utolsó reménysugár is eloszlott arra, hogy Orth János még megkerülhetne. A hamburgi hajóbiztosító társaság, melynél a St-Margaretha biztosítva volt, már deponálta is a 230,000 márka biztosítási díjat. Ezt az összeget az erre feljogosítottak legközelebb felveszik.

— **Véres kardpárbaj.** Mezőhegyesen kardpárbaj volt T. K. főadnagy és F. I. gyógyyszerész közt. A párbaj végkimerülésig volt vívandó. Mind a két fél több súlyos vágást kapott. A főadnagy hasán oly veszélyes sérülést szenvedett, hogy életbenmaradásához nincs remény. A gyógyszerész állapota is veszélyes.

— **Magyar főurak a Balkán-félszigeten.** Egy távirat szerint Berzeviczy György és Keglevich Imre gróf a kik a Balkán félszigeten nagyobb tanulmányutat tesznek, az albániai Pecnidai tavakról tegnap Bitolia Monastirba érkeztek. Nehány nap múlva folytatják tanulmányutjukat.

— **Oktalan virtusnak** esett áldozatul e hó 15-én egy Román Péter nevű paadi illetőségű oláh napszámos. A Piskitelep melletti csárdában mulatott három társával s jócskán ellátta magát a nemzeti italból. Nem azért oláh azonban az oláh, hogy hátat tudjon vetni pláne a pálinka ivásnak, jól berugva fogadott, hogy ráadásul még fél liter spiritust képes meginni. E virtuskodás vesztét okozta. Nem volt képes hazáig menni. Utközben beesett az utszéli árokba s miután a nagymértékű szesz meggyúlt benne, reggelig meghalt. Csak hűlt tetemeit vihette haza a keresésére indult felesége. Társait nyomozták.

— **Papirból készült deszka.** Hamburgban egy új szállodát építettek, a mely egészen fadessák keménységével bíró papirdeszkából épült. E deszkákban abból a szempontból is előnye van, hogy bizonyos vegyületekkel való telítés által tűzmentes és a rovarok nem támadják meg. S miután e papirdeszka nagy részben össze zuzott fa anyagból állították elő, nem is versenytársa a fának.

— **Ugyháztartományok.** Rómából jelentik, hogy a római kuria a mexikói és braziliai egyházi tartományt ujja fogja szervezni. Eodig összesen a bahiai érsekség primátusa alatt 12 egyházmegyéből állott az egyháztartomány. Mosta braziliai püspökség érsekséggé fog emeltetni s a két egyháztartományban 16 suffraganeus püspöke lesz. A szaporítás a mexikói egyházmegyékre fog kiterjedni.

— **Fényes esküvő.** Hátszegen f. hó 15-én esküdtött örökhitűség Puji Puy László hunyadmegyei nagybirtokos özv. Mura Györgynő ritka szép leánya Irmának. Nász-nagykor voltak a menyasszony részéről Szilvassy Aladár és neje, a vőlegény részéről Mara László és neje, nyoszolyo leányok a menyasszony nővérei Margit és Leontin, vőfélyek a vőlegény f. v. i. Zsigmond és Aladár. Hosszu kocsis sor követte a fiatal párt a templomba, haza jöve az örömanya házában fényes ebéd várta a díszes násznépet, ebéd után a fiatal pár a jelen voltak áldásaitól kísérv a vőlegény birtokára Pujra utazott.

— **Életvesztélyben a tigrisek között.** A napokban Székesséfhérvárott nagy veszedelemben forgott Montenegro állatseregletének egyik szelidítője, midőn a tigrisek között végezte hajmerező mutatóványait. Amint belépett a ketrecbe, a hatalmas vadak már dühösek voltak és időnként óriási erővel rázták meg a ketrecz vasrácseit. De az állatszelidítőnek sikerült lecsendesíteni a félelmetes vadállatokat. Mutatóványai közben azonban az egyik tigris a kocsis hátuljába húzódott és elnyújtott testtel ugrásra készült. Az állatszelidítő, ki napvénként többször játszik a halállal, most halotthalvány lett, a nézők között a borzalom moraja futott végig. A fiatal ember a kocsis ajtajához lépett egy tekintettel jelt adott, hogy a rekeszt, melyen át a vadállatoktól menekülhet, rántsák ki hirtelen. E pillanatban ugrott rá a tigris, de szerencsére eltévesztette az ugrást, mert a vadállat csak nadrágiát szakította le és karmaival csak sebet hagyott az állatszelidítő combján. A közönség megjelenezte a szerencsésen megmenekült fiatal embert.

— **Családi dráma Bpestén.** Kúhn Walterné tavaly nyár óta szenved üldözési mániában és rögeszméje, az hogy egy kálo-mista pap üldözi, ki a család becsületét tönkre akarja tenni. Kúhné azonban szelid örült volt, s férje nem látta szükségét annak, hogy az örültek házába vitesse. Leányával is a legjobb viszonyban állt, s a gyermek boldog volt, ha anyát nyugodt perezeiben küssz szórakoztathatta. Ma egész éjjel az asszony fellette igazott volt s ezért férje mindjárt reggel dr. Hart orvosért futott. A férj távollétét használta fel az asszony, hogy szép leánya fiatal életének véget vessen. Az örült nő gyermekének nyakát teljesen átmetsette. úgy hogy a fej csak a nyakcsigolyán lógott. Kúhn Walter fél 9 óra tájban jött vissza, csengett s az ajtó neje nyitotta ki neki. Közfejei meg voltak vágya s azokból özlönlött a vér. Az ajtó küszbénél feküdt, nagy vértócsában a leány — holtan. Kúhn anélkül, hogy feleségének egy szót is mondott volna, a rendőrséghez futott, elmondta az esetet Garlathy Ödön r. fogalmazónak aztán ájultan rogyott össze. Zsarnay Győző r. kapitány Woida Lőränd vizagálóbíróval rögtön kiment a helyszínre, hol a sérült asszony összekö-czolt hajjal és dult ábrázattal állt az ajtóban, egyik kezében a véres kést, másik kezében pedig megölt gyermekének fejét tartva. A kapitány kérdésre mosolygva mondá, hogy

inkább megölte gyermekét, semhogy őt a kálo-mista papnak és a rossz embereknek kiszolgáltatassa. Zsarnay kapitány csakhamar látta, hogy az asszony örült, bevittette a Szt.-János-kórház megfigyelő osztályába, míg a holt leányt a bonctani intézetbe szállították.

Éjl lepkék.

A pinczer leányok rossz démonai a fiatalágnak, a kiket nap-nap utánítástileg és szellemileg rontanak, kiket erőszakosan bevisznek a tivornyákba meguntatván velük ennek rendjén a munkát, a tanulást, a világot és később ön magukban az életet. A pinczer leányi szolgálat ma egész mesterséggé fejlődött Kolozsváron, olyan alatomos, piszkos mesterséggé, a melyre hosszas gyakorlat által képezik ki őket lelketlen munka adók, a korcsmárosok. E mesterség egyik ágát képezi a vendégeknek minél raffinirtabb módon való becsapása, lépre kerítése, hogy aztán tetszés szerint kizsebelhessék. Ezekre különböző módokat gyakoroltatnak be a pinczer-leányokkal. Az is egyikét képezi ennek, a mi egy társasággal történt és a mit alább elmondunk. Egy jobbára fiatal emberekből álló társaság egy vidám estélyről az óváron keresztül jövet az este elhatározta, hogy egy-egy csésze fekete kávéra betér az utcákba eső vendéglőbe.

A mint ott helyet foglaltak az asztal körül s megrendelték a kávé, a kisasszonyok előékeny buzgalommal egy pillanat alatt tele rakták butteliákkal az asztalt s hamarosan poharakba öntögtették a méreg drága, azonban komisz lőré. A társaság tagjai össze néznek s találgatják, hogy melyik rendelte közülük a tenger bort. Felvilágosítás iránt a kisasszonyokhoz fordulnak, a kik himeznek hámoznak, fogják egyik vendégre is, a más-sikra is, végre egy olyanra erősitették, a ki egy pillanatra kiment. S midőn ez is kijelentette, hogy esze ágában sem volt bor iránt rendelkezni, a társaság tagjai felkeltek s ott hagyták a bort, kisasszonyokat, s eltávoztak a helyiségből. Hány ily alkalommal csapják be a tapasztalatlan egyetemi fiatalágot, kik a kosztra tandíjra kapott pénzt sokszor egy éj alatt elverik s aztán elzültenek!

KÖZGAZDASÁG.

Az erdélyrészi gazdatisztek értekezlete.

A Budapesten f. évi május 6—8-án tartandó magyar gazdatiszti kongresszus által tárgyalandó kérdések előzetes megbeszélése végett az erdélyi részek gazdatiszti karának igen tekintélyes része gyűlt össze f. hó 12-én Kolozsvárt az „Erdélyi Gazdasági Egyesület” tanácsstermébe.

A kongresszus előkészítő bizottsága által ajánlott napirendet az értekezlet elfogadta, s a tárgyalásra kitűzött kérdések pontonként megvitatva, elhatározta, hogy a gazdatisztek erkölcsi és anyagi érdekeinek biztosítása tekintetében pártolja azon indítványt, mely szerint jövőre névre kívánatos lenne egy a birtokos, mint a gazdatiszti osztály érdekében, ha csak kvalifikált egyének alkalmaztatnának gazdatisztekül, s ezeknek javadalmazása helyesebb arányba hozatnék társadalmi állásukkal és felelte terhes munka körülkel.

Mert csak így remélhető egy oly gazdatiszti osztály létesítése, mely hivatalának magaslatán állva, egy közgazdaság, mint a birtokos osztály közvetlen érdekeinek előre vitelében sikerrel munkálhatna.

E tárgyban elődázhatlanul szükségessé vált már a birtokos és gazdatiszti közötti szolgálati viszonynak törvény általi rendezése is.

A gazdatisztek nyugdíjintézetének felállítására tárgyában az értekezlet kimondotta, hogy ez csak úgy létesíthető a siker biztos reményével, ha az az állami tisztviselők nyugdíjszabályzatának elvei szerint, valamely pénzintézetel szövetkezve létesíttetik, s ha a birtokos osztály pártolása ez ügynek megnyertvén, minden gazdatisztre kötelező erővel birjon.

A tisztis szántóli rendszer előnye a birtokos jövedelmének szempontjából elvitathatlan lévén, annak általánosítását értekezlet kívánatosnak és kivihetőnek tartja, a rendezett birtokokon a tisztis jövedelem alapján, a rendezetlen birtokokon pedig legalább a főbb termelési ágak után.

„A gazdatisztek elhelyezésének” szabályozását értekezlet szintén kívánatosnak tartja, s azon óhajának ad kifejezést, hogy az állások betöltése nyilvános pályázat után eszközöltetnék.

Az értekezlet végül megbeszélés tárgyává tette a napirenden levő közigazgatási törvényjavasltnak a gazdasági felügyelő kvalifikációját érintő szakaszát, s tekintve az ország különböző részeinek eltű viszonyait, szükségesnek tartja a törvényjavaslat oly módosítását, mely szerint a magyar-óvári gazdasági akadémián kívül a többi felsőbb gazdasági tanintézeteket sikerrel végzett és kellő gyakorlatl bíró szakfríriak is kvalifikáltaknak ezen állásra, a jövőre néve pedig ezen hazarész egyetlen gazdasági tanintézte: a kolozs-monostori emeltessék az óváriul hasonló rangra, mi a kolozsvári tud. egyetem közelségének előnyeinel fogva könnyen eszközölhető.

Zárókékul kimondatott, hogy az érte-

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Erdélyi földhitel-intézet.

Budapest, ápril 18.

Wekerle pénzügyminiszter elhatározta, hogy az erdélyi földhitelintézet ügyében különösen a községek ragálé kötvényeinek e célból leendő felhasználásának módozatai megvitatása céljából, ánkettet fog összehívni rövid idő múlva.

Budapest, ápril 18.

Bethlen Gábor gróf főispánságtól való felmentése e hó végén fog közvé tétetni.

Budapest, ápril 18.

Haller Rezső kolozsvári ügyvéd felkérte a miniszter által, hogy kuriai bírói állást vállaljon. Haller tekintettel egészségére nem vállalta el ez állást.

Uj táblai bírák.

Budapest, ápril 18.

A hivatalos lap mai száma közzé teszi a királyi táblákhoz történt kinevezéseket. E szerint a kolozsvári táblához kinevezettek: Horváth Kálmán kolozsvári és dr. br. Szentkereszty Ferencz budapesti törvényszéki bírák; továbbá Gál Jenő budapesti gyakorló ügyvéd.

Budapest, ápril 18.

Nesztor János kolozsvári törvényszéki bíró a szegedi illetőtáblához, — dr. Bíró János kolozsvári ügyész a temesvári illetőtáblához neveztek ki.

Uj főispán.

Bpest, ápril 18.

Nagy-Küküllő megye főispánjává a mint a „Magyar Hírlap” írja báró Apor Gábor Háromszék megye alispánja nevezetik ki. Állítólag ugyanő megbizatik K-s-Küküllő megye főispánjával is, a menyenyiben a kormánykörökben K-s-Küküllő megye felosztásának eszméjével foglalkoznak.

Ez alkalommal az Ujszeged megye, Fogarasmegye felosztása, Brassó és Háromszék megyék összecsatolása s más megyék arrangirozása is javasoltatni fog.

Budapest, ápril 18.

Az „Országgyűlési értesítő” szeriint illetékes helyen mit sem tudnak a M. H. hírsírók, kivéve azt, mely Bethlen Gábor lemondásáról szó!

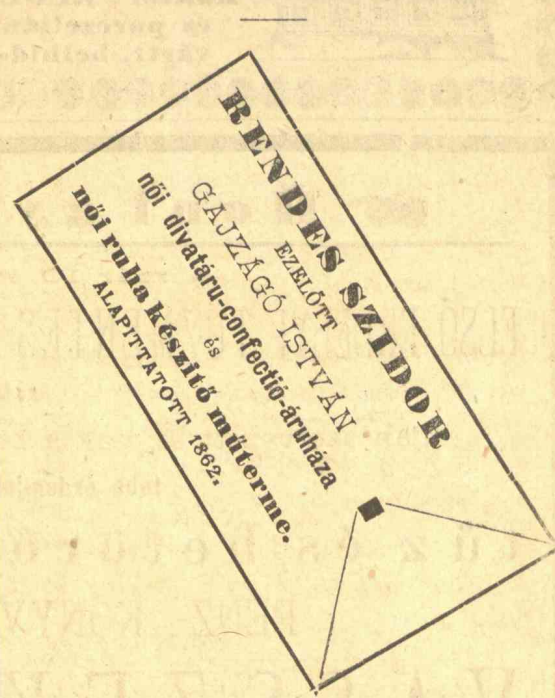
Felölös szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadólaptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTER.

Üzlet-áthelyezés.

Alólírott tisztelettel bátorodom a n. érdemű közönség b. tudomására juttatni, hogy eddig főter 18. sz. alatt volt

férfi szabó-üzletemet

áthelyeztem ugyancsak a főter 3. sz. város-ház mellett (eddig Schmidtmeier fodrász-üzlet) volt helyiségében.

Kivaló tisztelettel

KOTTAI JÁNOS.

(3-3)

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

A meregyói volt urbéreszek alólírt erdőfelügyelője ezennel közhírré teszi, hogy a meregyói határon mintegy 1600—1700 heidnyi havas üzemerre elkészítendő lévén, annak elkészítésére pályázatot nyit, melyre zárt ajánlatok

folyó évi május hó 1-ig bezárólag alólírtokhoz küldendő.

E tárgyra vonatkozólag alólírt a megkeresőknek szívesen ad felvilágosításokat.

Meregyó, u. p. B. Hunyad, 1891. április hó 15-én.

SIKÓ KANUTH,
erdőfelügyelő.

390. (2—2)

Med. Univ.

Dr. RUDAS GERŐ

az összes gyógytudományok tudora, egészségügyi tanár, v. egyetemi tanársegéd, sebészeti műtő (Operateur)

Specialista Fogorvos,

a jelenkor igényeinek megfelelő minden új technikai eszközzel felszerelt fogorvosi műtermében

Kolozsvártt, Főter, Rhédey-házban
(a „Nemzeti szálloda” átellenében)

a legjobb amerikai műfogak, egyesek, valamint teljes fogsorok természetűszertlen és művészi kivitelben készíttetnek; valamint a letört fogak koronáit mű zománc-fogkoronákkal pótoltatnak a szájból meglevő gyökerekbe erősítve.

Ódvas fogak tartósan plombálatnak arany, platina, ezüst zománc és egyéb kitűnő tömőanyaggal.

Fogak a káros fogköttől szépen megtisztíttatnak. — Eltört fogak kijavítása. — A szájból előforduló bármilyen betegség a haladó tudomány alapján gyógyíttatik a legjobban.

Fog- és foggyökérbűzások legjobb és legbiztosabb sikerrel eszközöltetnek, — kívánatra altatással (narcosissal) is.

Mindenkor méltányos díjak!

298. (7—x)

Brassói cserép-kályha és agyagáru gyár.

SCHMIDT R. ÉS TÁRSA.

Tudatjuk a n. é. közönséget, hogy Kolozsvártt

RÉGENI GYÖRGY
üveg- és porcellán-kereskedőnél Belhid-
utczában

minta-raktárt nyitottunk

**Cserépkályhák és
Kandallókban.**

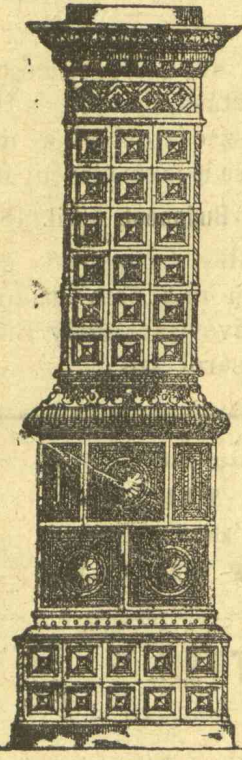
Kályhák a legjobb, tűzmentes anyagból, a legújabb és legizlésebb gazdagon díszített minták szerint készíttetnek, u. n. a legújabb találmányok a fűtő-technika után; jó fűtésért jótállást vállalunk.

Szükséglet esetén ajánljuk a n. é. közöns. új vállalatunk szíves pártfogásába, a maradtunk

t-ljes tisztelettel

398. (1—1) **SCHMIDT R. ÉS TÁRSA.**

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.
Raktár: RÉGENI GYÖRGY üveg-
és porcellán-kereskedő Kolozsvártt, Belhid-utca 4. sz.

Elvállalunk fedél és csatorna festést.

BARANYI és BELL

ELSŐ ÉPÜLET-, DISZ-, MŰ BÁDOGOSOK ÉS MŰ VIZVEZETÉK-SZERELŐK. KOLOZSVÁRTT.

Üzlet: Belforda u. csa. l. szám. — Műhely: Széchenyitér 10 szám.

Van szerencsénk a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy bel és kül földön szerzett tapasztalataink folytán azon helyzetben vagyunk, hogy mint épület-, disz-, műbádógosok és mű vizvezeték-szerelők a legnagyobbat igényeket is képesek vagyunk kielégíteni, minél előbb felhívjuk becses figyelmét vállalatunkra és előre is biztosítjuk, hogy minden szakmánkba vágó munkáit jótállás mellett a legjuttányosabban eszközöljük.

Ugyint: mindennemű bensín, légszusz világitók szerelését, vízvezetéseket: magán, gazdasági telepekre vagy városi övezetkötésére, magán teljes fűrdőket, gőz vagy vízgőyintézeteket, zuhanyfűrdőket, ehhez szívatyú gépek szerelését, mű kutszivatyúkat, fecskendőket, szűkő kutakat: falban, föld alatt, csatornákat: vas, ólom, kőanyag csővekből, szagtalan ürszék, vízelők, mosdókat, kiöntőket; szállodák, vendéglők vagy magán használatra egész új szerkezeti légszuszékeket, villanycsengőket, tűzjelzőket, távbeszélőket és villámhárítók stb., valamint elvállalunk külső épület munkálatokat izlésesen, megfelelő rajz és minta szerint, horgany vagy másnemű fémekből elkészíteni, továbbá

Üzletünkben kapható és megrendelhető mindennemű konyha berendezések és minden itt felsorolt munkálatok javítását gyorsan, pontosan és olcsón eszközöljük, valamint használt rézedények ciznézését is.

Magunkat becses pártfogásába ajánlv.

Tisztelettel

BARANYI és BELL,
épület-, disz-, műbádógosok
és mű vizvezeték szerelők.

800. (5—12)

Javítások olcsón és gyorsan eszközöltetnek.

BÉCS, 1890. ÁLLAMI ARANYÉREM.

ARANKAMENTES

LÓHER-MAG,

megkereskedői módon tisztítva:

rendkívül nagyszemű, 100 kilója 58 frt,
fentiből 5 kilós postacsomag . . . 3 frt,
4 kilo „Nonplu-ultra” csemegesajt 3 frt.

Szétküldés utánvétellel.

Minták ingyen és bérmentve.

GRÓF TELEKI ARVÉD

drassói uradalmi intézősége

Alsófehér-megye, vasút Alvincz, posta és távírda
Szerdahely. (17—x)

HORVÁTH BOLDIZSÁR

első erdélyi

CZIMBALOM KÉSZÍTŐ,

Kómálalja-utca II. szám, Kolozsvártt.

TÖBB KIÁLLÍTÁSON NYERT KITÜNTETÉSEK:

1878. Bécs-Csabán arany oklevél. 1881. Debreczen. Bronz-érem és állami jutalomdíj.
1883. Gyulán, bronz-érem. 1888. Kolozsvár. Közreműködési közönséi ötmány és jutalomdíj.
1887. Dócsán, bronz-érem.

Készíték mindenfélét **CZIMBALMOKAT**, hangfogóval és a nélkül 60 frttól feljebb tetszés szerint 300 frttól, jótállás mellett 3 évig.

Javításokat úgy helyben, mint vidéken, a legszolidabb árak mellett elvállalok.

Hangfogó nélküli cimbalomokra esztorgályozott lábokat és hangfogókat 20 frttól készítek.

Körve a nagyérdemű műtér közönség becses pártfogását úgy helyben, mint vidéken.

Kész tisztelettel

346. (6—6)

HORVÁTH BOLDIZSÁR.**WEISZ ADOLF**

férfi-szabó üzlete KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy

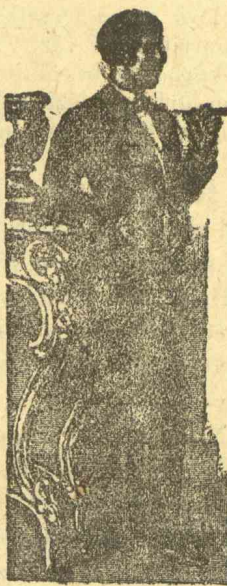
szövet-raktáromat

a tavaszi időnyre a legdivatosabb és legújabb

angol-, francia-, hazai- és brünni gyapjuszövetekkel, a legfinomabb Peruvien-, Toszkin-, Kamgarn- és Cheviot-mintákban láttam el és bátorodom a nagyabecült közönség figyelmét a műhelyemből kikerült izléses szabásu, elegáns és mérsékelt árú munkákra felhívni.

T. megrendelőim saját szöveit is ismert elegánciával és mérsékelt áron dolgozom fel.

Mély tisztelettel **Weisz Adolf,**
férfi-szabó üzlete
Kolozsvártt, Belmonostor- és Rózsa-utca szegletén.
268. (6—10)

ÜZLET ÁTHELYEZÉS.

Alólírt tisztelettel bátorodik a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy eddig **FÓTÉR 3. szám** alatti

férfi és női fodrász-termét

áthelyezte ugyanis a

Fóter 18. sz. (M. Pall Sándor-féle ház)

eddig KOTTAY-féle férfi szabó-üzlet helyiségébe.

Midőn alólírt a m. tisztelt közönségnek évek során át tanúsított nagybecsű pártfogásáért a leghálásabb köszönetét kifejezi, alázattal esedezik azt részére továbbra is fenntartani.

Kész hajmunkák, valódi angol és francia il-latszerek jutányos áron és nagy választékban.

Mindennemű megrendelések hajmunkákra pontosan és a legjobb kivitelben.

Szíves pártfogásért esedez

tisztelettel

375. (3—5)

SHMIDTMEYER LAJOS,
férfi és női fodrász.

Legjobb padlófesték a világon

MARX LAJOS-féle

GAADENI

**BOROSTYÁNKÓ PADLÓ
MÁZFESTÉK,**

melylyel mindenki a padlóját gyorsan, tetszés szerinti színre, tükörfényesre befestheti és a mi fő dolog: nem kerül sokba.

A használati utasítás igen egyszerű és minden bádagon olvasható.

FŐRAKTÁR:

355. (5—20)

**GERGELY FERENCZ-nél
KOLOZSVÁRTT.**

Honi gyártmány.

A már 10 év óta fennálló

ELSŐ ERDÉLYI TŰZMENTES VAS PÉNZSZEKRÉNY-GYÁR

AJÁNLJA

uján szervezett és csak a beavatott vevő által kinyitható

több érdemjellel kitüntetett

tűz és betörők ellen biztos**PÉNZ-, KÖNYV- ÉS OKMÁNY-****VASSZEKRÉNYEIT**

minden nagyságban, a legjuttányosabb árban.

Képes árjegyzéket kívánságra díjmentesen küld

ÓSZY GÉZA

első erdélyi vas pénzszekevény-gyár

188.

NAGY-SZEBEN.

(8—x)

Elegáns névjegyek

40 krtól feljebb.

MINDENMŰ

Táncrendek.

Vignetták.

kő- és

könyvnyomdai munkák

csinos elkészítésére

jutányos árak mellett vállalkozik

KÖZMŰVELŐDÉS

IROD. ÉS MŰNYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

KOLOZSVÁRTT,

Belforda-utca I. szám.

244. (7—x)

KÖNYVEK és FOLYÓÍRATOK

minden nagyságban.

Báti és esketési meghívók csinos kiállításban.

Rovatos levek, tabellák pontosan kiállítva.